

4. Februar 2021

Kære Dan

“Hvor svært kan det være?” Det spørger vi hinanden og nu også dig om, når vi hører, at forhandlingerne om landbrugets klimabidrag endnu engang bliver skudt til hjørne. Meget af det, der kan og i alle tilfælde skal gøres, er jo ikke noget, der kræver ny forskning eller højere videnskab.

Man behøver ikke at gå på universitetet for at vide, at lavbundsjorder sætter sig, fordi jordens kulstofindhold frigives, når jorden drænes. Det så vi f.eks. i Skjernådalene, da den efter afvanding i 1960'erne satte sig i 1970'erne og 80'erne. Nogle steder sank jordoverfladen med hele 2 meter. Det nødvendiggjorde yderligere dræning, indtil dette cirkus endelig blev stoppet med det store Skjern Å naturgenopretningsprojekt i 1990'erne.

Alt det ved vi, at du, din kollega fødevareministeren og hele regeringen ved. Og vi kan da også se, at regeringen allerede har sat udtagning af 20.000 ha lavbundsjorder på programmet for de kommende år. Men det er alt, alt for lidt. Med den hastighed når vi ikke i mål på denne side af år 2100.

Og lavbundsjordene er kun et eksempel, på noget af al det der kan og bør gøres noget ved. Landbruget står for knap en tredjedel af de danske udledninger af drivhusgas, og landbrugssektoren bidrag er stort set ikke faldet de seneste 15 år. Derfor haster det med at få fastsat bindende reduktionsmål. Og så er det ellers med at komme i gang.

“Jo men, ja men” siger den nye fødevareminister, der kom ind efter mink-skandalen, og som nu under henvisning til, at han er pragmatisk anlagt, vil genstarte processen og bruge mere tid på at lytte end at tale. Så fortæl ham, Dan, næste gang I ses, at vi, - bl.a. os i KlimaCafeen - og rigtig mange andre af de 90% af befolkningen, der ikke har noget med landbrug at gøre, er ved at være godt trætte.

Trætte af en landbrugssektor, der som sit bidrag til at afværge klimatruslen opstillede hele 24 forslag, der havde det til fælles, at andre skulle betale. Trætte af et landbrug, hvor skøderne på jorden sidder på stadig færre hænder, hvor mange af de reelle ejere er spekulanter i ind- og udland, hvor dem, der dyrker jorden, i stigende grad er løst ansatte østarbejdere på dårlige betingelser. Og vi er trætte af et landbrug, der udover klimabelastningen sviner med gylle, pesticider og store maskiner, så der levnes stadig mindre plads til natur og friluftsliv.

Venlig hilsen
KlimaCafeGruppen